

בית המשפט

ה"ע 602/06	בית הדין להגבלים עסקיים		
	בבית המשפט המחוזי בירושלים		
23/02/2006		כבוד השופטת מרים מזרחי	בפני:

בעניין: **הממונה על הגבלים עסקיים**
ע"י עו"ד נ' קרוואני

המבקש

נ ג ד

1. שטראוס-עלית בע"מ
 2. קופי טו גו שיווק (1997) בע"מ
- ע"י ב"כ עו"ד נ' זקלר

המשיבות

החלטה

1. זו בקשה לאישור צו מוסכם לפי סעיף 50 ב' לחוק הגבלים העסקיים, התשמ"ח-1988.

2. על פי הצו המוסכם, שטראוס-עלית (משיבה 1) וקופי טו גו (משיבה 2) תשלמנה סך 300,000 ש"ח לאוצר המדינה. בכפוף לתשלום הסכום האמור:

- (א) הממונה לא ינקוט בצעדי אכיפה כלשהם בגין הסכם עלית קופי טו גו, ובלבד שאם יהיה הסדר בלעדיות בהסכם האספקה, תקופת הבלעדיות לא תעלה על חמש שנים.
- (ב) הממונה יאשר מיזוג 5750 שבין הצדדים.

הוסכם גם במסגרת הצו כי, משיבה 1 לא תהיה צד להסדר שיתוף פעולה שיש לו השפעה על השוק בישראל, והמקנה לה יכולת מהותית לכוון את פעילותו של אדם אחר שהוא מנהל עסקים, אלא אם הסדר שיתוף הפעולה יובא מראש לאישור הממונה. כל ספק בדבר מילוי ההוראה האחרונה יובא להכרעת הממונה.

עוד נאמר בצו כי הוא נעשה בלא שיהא בכך הודאה בהפרת הוראת החוק.

3. ביסוד הצו המוסכם מונחת מחלוקת בין הצדדים לעניין מהותם של ארבעה הסכמים משנת 2002 בין שטראוס-עלית לבין קופי טו גו.

מחלוקת זו, שאף התגלגלה לערכאות, באה על פתרונה ע"י אימוץ הצו המוסכם.

4. שטראוס-עלית עוסקת בייצור שיווק מכירה והפצה סיטונאית של מוצרי מזון. קופי טו גו היא חברה העוסקת במכירה קמעונאית של קפה מאפים ומשקאות קלים, לצריכה מחוץ לבית בנקודות מכירה הפזורות ברחבי הארץ. החל מאמצע שנות ה-90 ניסתה שטראוס-עלית להיכנס לשוק בתי הקפה, תוך התמקדות בתחום ה-"On the go" ועגלות קפה, ולאחר שנסיונותיה כשלו, החליטה לשתף פעולה עם גורם קיים בשוק. שתי החברות לא סברו כי הסכם שיתוף הפעולה ביניהן דורש מסירת הודעת מיזוג לממונה, הודעה שהתכוונו למסור רק בשלב שבו ירכשו אמצעי שליטה בקופי טו גו. הודעות המיזוג נשלחו לאחר התקדמות המו"מ בין הצדדים והבשלתו ל"הסכם מימוש אופציה". ברם, הממונה החליט שלא לבחון את הודעות המיזוג, אלא, חלף זאת, להוציא קביעה לפי סעיף 43 לחוק. שטראוס-עלית הגישה ערר לבית דין זה בגין סירוב הממונה לאשר את המיזוג (תיק ה"ע 622/05). הערר נמחק מהטעם של חוסר סמכות. בעקבות אותה החלטה, שטראוס-עלית עתרה לבג"צ. הדיון בעתירה נדחה, לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה שפתרון הנושא ייעשה באמצעות הצו המוסכם.

5. השיקולים המרכזיים שהביאו את הממונה לתמוך בצו הם השיקולים הבאים:

- א. המיזוג שבוצע בפועל אינו מקים חשש סביר לפגיעה משמעותית בתחרות או בציבור.
- ב. המקרה אינו נמנה על רשימת המקרים הטיפוסיים הנכנסים לגדר מיזוג חברות, ולכן הצדדים עשויים היו לסבור בתום לב כי פעולותיהם האמורות אינן מחייבות הודעת מיזוג.
- ג. צו מוסכם יביא לחסכון בעלויות התדיינות, לרבות משיכתה של העתירה התלויה ועומדת בבית הדין הגבוה לצדק, ואי-הגשת ערעור על החלטת בית דין זה למחוק על הסף את עררה של שטראוס-עלית ויאפשר לרשות ההגבלים העסקיים להפנות

ד. נקיטה בהליך פלילי לפי סעיף 47 לחוק אינה מתאימה בנסיבות העניין, לאור אופיו התקדימי של המקרה הנדון. צו מוסכם הכולל תשלום לאוצר המדינה מהווה פתרון ממוקד ויעיל.

על פי הודעת הממונה, ההודעה בדבר הכוונה להגיש בקשה לאישור צו מוסכם פורסמה בעיתונות, ולא נתקבלו מהציבור הערות בקשר לצו.

השיקול העיקרי שהביא את המשיבות להסכים לצו המוסכם הוא היותן נתונות מזה כשנתיים בסבך הליכים משפטיים, המעכבים את מיזוגן ומפריעים לתיפקודן.

6. אני רואה לנכון לאשר את הצו המוסכם, שיש בו כדי לסיים בדרך יעילה את התסבוכת המשפטית שעסקה בשאלת הפורום המוסמך לדון בשאלת אי-אישור המיזוג. ההכרעה בשאלה המשפטית אם הסכמי שיתוף הפעולה הם בגדר מיזוג חברות (כטענת הממונה), אם לאו (כטענת המשיבות), מיותרת למעשה, מאחר שבכל מקרה אין מחלוקת כי המיזוג חסר השפעה תחרותית. המיזוג מלכתחילה לא היה מיזוג בין מתחרים, ומכל מקום, נתח השוק של קופי טו גו הוא זניח ואינו עולה על 2%. לכן, ברור כי מדובר בסוג המיזוגים שממילא ניתן להם, כמקובל, אישור.

כמו כן, הצו תורם לטובת הציבור, באמצעות הוראותיו המכוונות לשמירת התחרות, התשלום לאוצר המדינה, וגם על ידי חסכון משמעותי בזמן שיפוטי.

7. לאור האמור, אני מאשרת את הצו כמבוקש.

ניתנה היום, כ"ה בשבט תשס"ו (23 בפברואר 2006).

המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.